వేట

పాలడుగు వెంకటేశ్వరరావు

అడవిలోంచి జీపు పాములాగా పరుగెడుతున్నది సన్నటి కాలిబాట వెంట. పైన ఆకాశంలో చంద్రుడు వెన్నెల విరజిమ్ముతున్నాడు. చంద్రం మనస్సు మరింత ఉల్లాసంగా ఉన్నది. సన్నటి గాలికి చెట్ల ఆకులు సన్నగా తల వూపుతున్నాయి. వెన్నెల జల్లులు సందుల్నించి నేలమీద పడి అందమయిన తివాచీ మీద డిజైన్లలా ఉన్నాయి. దూరంగా పర్వత లోయల్లోనించి వచ్చే అస్పష్ట ధ్వనులు మినహా అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. పైన 'కాన్వాసు' గుడ్డలోంచి దూసుకుని వచ్చిన వెన్నెల కిరుపులు తార కపోలాల మీద ప్రతిఫలించి తిరిగి వెనక్కి పోతున్నాయి.

జీపు ఏటి గట్టు దిగి కాలిదారి వెంబడి లోయ లోనికి దిగింది. "వేగం కొంచెం తగ్గించి ఒక లైటు తీసేయండి. ఇక్కణ్నించి కొంచెం జాగ్రత్తగా ఉండాలి" కాలి బాటని శ్రద్ధగా పరిశీలిస్తూ అంది తార. ఒక వైపు లైట్లు తీసేశాడు చంద్రం. "నీ మాటల్ని బట్టి నువ్వు ఇదివరకు చాలాసార్లు చూసినట్లున్నావు వేటని." నవ్వాడు చంద్రం "వేట అంటే వారికి మరీ ఇష్టం. నాకు పెద్ద ఇది లేదు గాని ఆనందించగలను." తార పెద్ద కళ్లు అందంగా మెరిశాయి. "డిన్నర్ తరవాత వేట ఉంది. తప్పకుండా రమ్మన్నాడు నాగభూషణం. సరేనని ఒప్పుకున్నాను." చంద్రం నవ్వాడు. రోడ్డు మీద నిద్రపోతున్న చెవుల పిల్లులు జీపు ధ్వనికి బాటకి అటూ ఇటూ పరుగులు తీస్తున్నాయి. జీపు కొండ ఎక్కుతుండగా ఒక చోట కోడెత్రాచు ఒకటి అకస్మాత్తుగా బుస కొట్టి నిలబడి తల పైకెత్తింది జీపు ఆపాడు చంద్రం.

పాము తలవంచి జరజరా ప్రక్కకి వెళ్ళి పోయింది. జీపు కదిలింది.

మరో పావు గంటకి జీపు గమ్యస్థానం చేరింది.

* * *

జీపు ధ్వనికి బంగళాలోనించి ఇద్దరు నౌకర్లు పరుగెత్తుకొని వచ్చారు. వెనక నుంచి పళ్ళ బుట్టలూ, సీసాలూ తీసి లోపలికి చేరవేశాడు. చంద్రం తను ముందుదిగి తారకి చేయి అందించాడు. ఇద్దరూ నడుచుకుంటూ వెళ్ళారు. వరండాలో సోఫాలో నాగభూషణం సిగరెట్టు కాల్చుకుంటూ ఆకాశం వంక చూస్తున్నాడు. "గుడ్ ! సమయానికే వచ్చాడు. త్రోవలో ఎక్కడా ఇబ్బంది లేదుగదా !" నవ్వుతూ ఇద్దర్నీ పరామర్శించాడు నాగభూషణం. "ఇంత వరకూ ఏమీ క్రూర మృగాలు మా జోలికి రాలేదు." నవ్వాడు చంద్రం.

"ఇంకా భోజనం సిద్ధం కాలేదు. కాస్సేపు చదరంగం ఆడుదామా ?" అని బల్ల సర్దాడు నాగభూషణం. తారలోపలికి వెళ్ళిపోయింది. ఆటలో చంద్రాన్ని తీసి కట్టు చేయాలని శతవిధాల ఎత్తులు వేశాడు నాగభూషణం. కాని ఆడిన నాలుగు పందేల్లోనూ తనే తీసి కట్టయాడు. విసిగి, అదిమాని సిగరెట్లు కాల్చుకుంటూ కబుర్లు చెప్పుకున్నారు కాసేపు.

టైము పదింపావయింది. వంటయిందని కబురు వచ్చింది. ఇద్దరూ లేచి వెళ్ళారు. అప్పటికి తార మొహం కడుక్కుని డ్రెస్ మార్చుకుని వచ్చింది. డైనింగ్ టేబులు మీద తెల్లటి గుడ్డ పరిచారు. అందమయిన "చైనా క్రోకరీ" వెన్నెల్లో మెరుస్తోంది అందంగా అమర్చబడి.

"మీకు వేట ఇదే ప్రథమం అనుకుంటాను." అన్నాడు నాగభూషణం. "అవును. ఇది వరకు ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఆడలేదు కూడా." నవ్వాడు చంద్రం. "నేను నమ్మను" అంది తార వంకరగా నవ్వుతూ. భోజనం అవుతున్నంతసేపూ ఏదో చెబుతూనే ఉన్నాడు నాగభూషణం. భోజనం ముగించి పానీయాలు పుచ్చుకున్నారు. నాగ భూషణం బాగా తాగాడు. "ఇక్కడికి నాలుగు మైళ్ళ దూరంలో టైగర్ వాలీ ఉంది. మంచె అదీ ముందు సిద్ధం చేసుకుని ఈ పాటికల్లా మనం అక్కడికి చేరుకుని ఉంటే ఈ రాత్రి తప్పకుండా ఏదో ఒకటి పడేదే ననుకోండి. అయినా మనది డైరెక్టు ఫైట్. పడితే పడుతుంది. లేకపోతే కనీసం రాత్రివేళ "వైల్డ్ లైఫ్" ఎలా ఉంటుందో చూసి రావచ్చు. మీ దగ్గర బేటరీ లైటు ఉందిగా ?" నాగభూషణం చెప్పుకు పోతున్నాడు. "ఒకసారి ఏమయిందో తెలుసా. జీపు మీద నేనూ నా మిత్రుడూ అర్ధరాత్రి పని మీద వెడుతున్నాము అడివిలోంచి. చాలా చోట్ల బాట మలుపులు తిరిగి ఉంది. అక్కడికీ జీపు మెల్లిగానే పోనిస్తున్నాము. నేను ఏదో ఆలోచిస్తున్నాను. ఇంతలో జీపు ఆగిపోయింది. నా వీపు తట్టి నా మిత్రుడు వణికి పోతున్నాడు. ఎదురుగా "హెడ్‌లైట్" కాంతిలో బాటకి అడ్డంగా రెండు చిరుత పులులు నుంచుని ఉన్నాయి. రెండూ జీపు వంకే తీక్షణంగా చూస్తున్నాయి. తుపాకీ ఎప్పుడూ నాతోనే ఉంటుంది, ఎక్కడి కెళ్ళినా! అది మీకు తెలుసు గదా !

"నేను మెల్లిగా తుపాకి తీసి గురిచూసి కాల్చాను. గురితప్పి ఒక దాని వెనుక కాలికి తగిలింది. భీకరంగా అరుస్తూ రోడ్డు ప్రక్కన పడి పోయింది. మళ్ళీ కాల్చటానికి ప్రయత్నించాను. ఆశ్చర్యం ! తూటాలు అయి పోయాయి. అశ్రద్ధ వలన చూడలేదు. సహజంగా దెబ్బతిన్న ఆ చిరుత మా పైకి లంఘించి ఉండాలిసి ఉంది. కాని మా అదృష్టమో ఏమో రెండూ అడవిలోకి దూసుకు పోయాయి. ఇంకా ఆగితే ప్రమాదం తెచ్చుకొన్నట్లు అవుతుందేమోనని నేను జీపు పోనిమ్మని నా మిత్రునికి చెప్పాను. అదే చాలన్నట్లు అతడు 'స్టార్టు' చేసి వేగంగా పోనిచ్చాడు."

గాఢంగా నిట్టూర్చి చంద్రం అన్నాడు. "ఆ పరిస్థితిలో అవి తిరగబడి నట్లయితే ఏం చేసేవారు ?" "చేసేదేముంది దైవం మీద భారం వేయటం తప్ప ?" అని నవ్వాడు నాగభూషణం. "అన్నట్లు ఈ గొడవలో నేను మరచేపోయాను. మనం బయలు దేరవద్దూ ?" అని లేచాడు నాగభూషణం

"ఈసారయినా తూటాలు ఉన్నవో లేవో చూశారా ?" నవ్వింది తార. "ఒకటి రెండు సార్లు చూశాను. అంతారెడీ. నేనూ, రాంసింగూ ముందుదారి తీస్తాము. మీరు మా వెనుకనే రండి. జాగ్రత్త ! అంతా రెడీయేగా ?" ముగ్గురూ లేచారు. అవతల జీపుల దగ్గర రాంసింగ్ ఎదురు చూస్తున్నాడు వీళ్ళ కోసరం.

* * *

జీపులు రెండూ బయలు దేరాయి. నాగభూషణం, రాంసింగూ, ముందు జీపులో ఎక్కారు. చంద్రం, తార ఇద్దరూ రెండోదాన్లో కూర్చున్నారు. రెండు జీపులూ కొండదిగి లోయలోనికి ప్రవేశించాయి. ఓ పావుగంట తరవాత ముందు జీపు వేగంగా దూసుకుని పోతున్నది అడివికి.

"వేగంగా పోనివ్వండి." హెచ్చరించింది తార. నవ్వాడు చంద్రం. "ఈ లోయల్లో ముందూ వెనకా చూడకుండా పోతే ప్రమాదం తారా ?

"అది సరేగాని, ఈ రాత్రి నువ్వు ఎంత అందంగా ఉన్నావు తారా !" "నేనేనా ? ఈ రాత్రి కూడానా?" నవ్వింది తార. "రెండూనూ.... కాదు అంతానూ" ఆమె భుజం వెనుకగా చెయ్యి పోనిచ్చాడు చంద్రం "మత్తెక్కిన కళ్ళకి అంతా అలాగే ఉంటుంది." అంది తార అతని చేతిని తొలగిస్తూ" "బాగా అన్నావు. అది సరే గాని ఇన్నాళ్ళూ నన్నొదిలి ఎలా ఉండ గలిగావు తారా ? అసలు ఈ రాత్రి ఇక్కడికి రావటానికి ఎందుకొప్పుకున్నానో తెలుసా ? నీ కోసమే."

తార నవ్వింది. ఆ నవ్వుకి అర్థాలు అనేకం.

"నాగ భూషణంతో ఎలా ఉన్నావు ఇన్నాళ్ళూ? నువ్వు ఇన్నాళ్ళూ నా మనస్సంతా ఆక్రమించి నన్ను పిచ్చివాణ్ణి చేస్తున్నావు" తార నిశ్చలంగా వెన్నెల్లోకి చూస్తోంది. "నువ్వు నాకు దక్కనందున విరక్తి చెందాను మొదట్లో, కొన్నాళ్ళు పిచ్చిగా తిరిగాను. ఏదో యాంత్రికంగా బలవంతంగా చదువు పూర్తిచేసి ఉద్యోగంలో చేరాను. అదృష్టం కలిసి వచ్చి ఈ నాటికి పెద్ద ఆఫీసరు నయ్యాను. ఇప్పటికీ నాకు పెళ్ళి చేసుకోవాలని ఎవరితోనో సంసారం చెయ్యాలనీ ఆశలేదు. కారణం ఏమిటో నీకు తెలుసుగదా ! నా ఉద్యోగం సంపాదన, హోదా.... ఎవరికి కోసం ? ఎవరిని ఆనందింప చేయటానికి ? ఆలోచిస్తే నాకు పిచ్చెక్కుతుంది. ఇప్పటికీ మించి పోయిందేమీ లేదు. నాగభూషణం ఆర్థిక పరిస్థితులు నీకు తెలుసా ? వ్యాపార విషయాలు నీతో మాట్లాడుతాడా ? మీ ఇద్దరూ అన్యోన్యంగా ఉంటారా ?" ఉద్వేగంగా తారవంక చూశాడు చంద్రం.

తల అడ్డంగా వూపింది తార.

"నాకు తెలుసు తారా ? నువ్వు సుఖపడటం లేదు. నాగభూషణం బాగా మారిపోయాడు ఈ మధ్య. అతనికి మన సంగతి తెలిసింది. అతడు నిన్ను సరిగా చూడటంలేదు. నీ పెదిమలపై విరిసే హాసానికి మనస్సులో పునాది లేదు. నువ్వు దుఃఖాన్నీ, అశాంతినీ కప్పెట్టడానికి సంతోషాన్నీ,

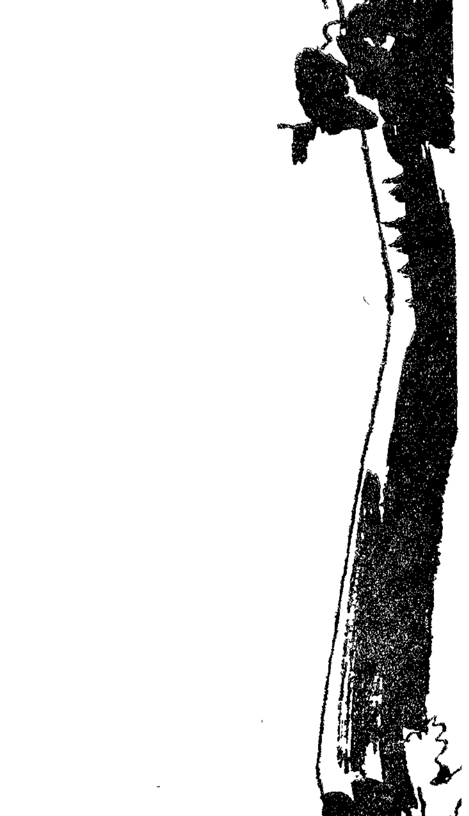

ఉల్లాసాన్ని నటిస్తున్నావు. నీ హృదయంలో అగ్ని గోళాలు రగులుతున్నాయి. నాగభూషణం అను మానపు కళ్ళు నిన్ను పరీక్షిస్తున్నాయి. అస్తమానూ అతను రోజూ నిన్ను వేటాడుతున్నాడు చాటుగా. ఇందాక నిన్ను నా జీపులో రమ్మని చెప్పటంలో ఆంతర్య మేమిటి ? ఇప్పుడు తను రాంసింగ్ జీపులో కూర్చోవట మెందుకు ? అతను మన ఇద్దర్నీ పరీక్షిస్తున్నాడు తారా ! దాని పర్యవసానమేమిటో నాకు తెలియటం లేదు.

"నీ మనస్సు సున్నిత మయినది. నువ్వు ఈ బాధని భరించలేవు. నాతో వచ్చేసెయ్యి తారా ? అతని నుండి నేను నిన్ను కాపాడుతాను నా మనస్సనే పువ్వుల్లో నిన్ను పూజిస్తాను." చంద్రం జీపు ఆపి తార వంక చూశాడు. వెన్నెల్లో మెరిసిన బుగ్గల మీద కన్నీరు చూసి అదిరి పడ్డాడు చంద్రం. ఆమె కన్నీటిని కొన గోటితో తుడిచి బుజ్జగించాడు. ఆమెను మృదువుగా కౌగలించుకో బోయాడు. తార అతని చేతుల్ని దూరంగా తోసి జీపు పోనిమ్మన్నట్లు సైగ చేసింది.

"ముందు ఈ సంగతి చెప్పు తారా ! నువ్వు అతని బాధని భరించలేవు. నేను చూడలేను. నాగభూషణం పైకి కనిపించేటంత సౌమ్యుడు కాడని నీకు తెలుసు. అతనితో జరిగిన నీ రిజిష్టర్ మ్యారేజి గడువు పూర్తయిందన్నావుగా మొన్నటితో ? ఇంక అతని నుండి వచ్చేయటానికి పెద్ద ప్రతిబంధకం ఏమీ లేదు. పైగా అతని ఆర్థిక పరిస్థితులు ఇప్పుడు బాగా చెడిపోయాయి. ఈ మధ్య చేపట్టిన నాలుగు పెద్ద కంట్రాక్టులూ అతనికి నష్టం తెచ్చిపెట్టాయి. ఇప్పుడు ఈ రాత్రి అతను నాకు ఇచ్చిన డిన్నర్ ఎందుకో నేను వూహించ లేకుండా ఉన్నాను. ఏమయినా నాగభూషణం చిత్రమయిన మనిషి.

"నన్ను త్రోసి రాజని నాగభూషణాన్ని వివాహం చేసుకున్నావని నేను బాధ పడటంలేదు తారా ? నీ మీద కోపం కూడా లేదు. నీ మీది నా ప్రేమ అచంచల మయింది. దానికి తిరుగులేదు. నాకు తెలుసు. పదేళ్ళక్రితం నీ మనస్సు స్థిరం లేకుండా పరుగులు తీసేది. మంచీ చెడూ తెలియ చెప్పటానికి వెనక ఎవరూ లేరు. నీ కాలేజి చదువు పూర్తవటమూ ఒక్కగా నొక్క ప్రేమ మయుడయిన నీ తండ్రి అప్పుడే మరణించటమూ, తొందరపాటువలన నువ్వు నన్ను కాదని నాగభూషణాన్ని వివాహం చేసుకోవటం అంతా దైవికం. అప్పటి నీ మనస్సు కొండలలో ఎగిరెగిరి పడే నదిలాటిది. ఈ పదేళ్ళ లోనూ, జీవితంలో ఆటూ పోటూ తగిలి నీ మనస్సు కొక్క నిశ్చలత ఏర్పడింది. నాగభూషణం నీ శరీరాన్ని వాంఛించాడు. నీ హృదయం అతనికి అవసరం లేదు. నాకు నీ మనస్సు కావాలి. నా మనస్సు ఎప్పుడో నీ కిచ్చేశాను. ఇక నయినా నా దగ్గరికి వచ్చేసి నాకు, శాంతిని ప్రసాదించు తారా ! ఆత్మీయతా, అనురాగమూ లేని సంసారం అగ్ని గుండంతో సమానం సుమా" ఆవేదనలో చంద్రానికి కన్నీరు జలజలా రాలింది. జీపు జంక్షన్ దగ్గరికి వచ్చి ఆగింది. అక్కణ్ణించి మూడుదారులు చీలాయి. ఒకటి పట్నానికి, రెండవది ఇంకొక దారిని ఇందాక బయలుదేరిన బంగళాకీ, మూడోవది క్రింది లోయలోనికీ వెడతాయి. ఏదో ఒకటి తేల్చుకోవాలనే నిశ్చయంలో ఉన్నాడతను. "ఇందాకటి నుంచీ ఒక్కడినే మాట్లాడుతున్నాను. నా మనసులో ఉన్న సంగతి నీకు వివరించాను. ఇప్పుడు నేను నిర్ణయించుకున్నాను తారా ! నువ్వు లేనిదే నేను బ్రతకలేను. నీ అంగీకారమో అనంగీకారమో ఇప్పుడు చెప్పాలి. ఇంకా ఆశ నన్ను వదిలి పోలేదు. లేకపోతే ఇది చూడు." అని జేబులోంచి ఎర్ర కాగితపు పొట్లం బయటకు తీసాడు చంద్రం. "ఇది సైనైడు. రెండు నిముషాలు చాలు." కంగారుగా అతని చేతుల్లోంచి ఆ పొట్లం లాక్కొనటానికి ప్రయత్నించింది తార. "ఇప్పుడే అంత ప్రమాదం తలపెట్టకుమలే. రేపు తెలుస్తుంది నీకు దీని ఫలితం." పొట్లాన్ని జేబులో పెట్టాడు. చంద్రం పిచ్చిగా నవ్వుతూ.

"నీ మౌనం నన్ను వేధిస్తున్నది తారా ! నా మాటలకు అంగీకరించావా ? ఇంత కాలం నుంచి నేను చేసిన తపస్సు, నా నిరీక్షణ ఫలించాయనుకోనా ? నువ్వు ఒప్పుకొన్నట్లే గదా ? నీ మౌనాన్ని అంగీకారంగా తీసుకోనా ? ఇప్పుడే జీపుని సరాసరి పట్టణానికి మన ఇంటికి పోనిస్తున్నాను. నీ నిర్ణయం తెలియచెయ్యి." తార వైపు చూశాడు చంద్రం. ఆమె ఆలోచిస్తూ అలాగే కూర్చున్నది. అతను వంగి ఆమె పెదిమలను మృదువుగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. ఆమె అతని నుండి తప్పించుకొనటానికి ప్రయత్నించలేదు. కాని ఆమె శరీరం ఒక్క క్షణం పాటు ఉలిక్కిపడటం అతడు పసి గట్టాడు. కారణం తెలుసుకోటానికి అతను ఆసక్తి చూపలేదు.

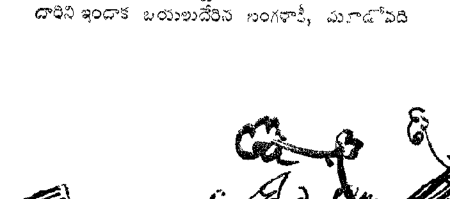

వేట

"ఇప్పుడు తిన్నగా మన ఇంటికి వెడుతున్నాము. ఏమయినా మాట్లాడవలసి వస్తే నాగభూషణంతో నేను మాట్లాడి సరి చేస్తాను. సరేనా ?" జీపు వేగంగా బయలుదేరింది వెన్నెలను చూసుకుంటూ. ఇప్పుడు చంద్రం ఒక చెయ్యి ఆమె బుజాల వెనకగా వేసి కారు నడుపుతున్నాడు. చలిగాలి చెవుల్ని దూసుకు పోతోంది. ముందు వెడుతున్న జీపు అడవిలో కనపడకుండాపోయి ముప్పావుగంటయింది. వేటని దక్కించుకొని ఉత్సాహంతో ఉరకలు వెడుతున్న వేటగాడిలా ఉల్లాసంగా సిగరెట్టు కాలుస్తున్నాడు చంద్రం.

* * *

అకస్మాత్తుగా జీపు కొండెక్కి బాట చివరి వరకు వచ్చి ఆగిపోయింది. దిగి చూస్తే అది బంగళా. భోజనాలు చేసి ఎక్కణ్ణించి అయితే బయలుదేరారో అదే బంగళాకి తిరిగి వచ్చారన్న మాట ! "దారి తప్పి తిరిగి బయలుదేరిన చోటికే వచ్చాము. వాళ్ళ జీపు ఇంకా వచ్చి ఉండదు. లోపల నీ సామానేమయినా ఉందా ? నా కోటు మరచి పోయాను. తీసుకుని వస్తాను. జస్ట్ ఒక్క నిముషం." అని బంగళాకేసి నడిచాడు చంద్రం. వరండాలో నౌకర్లు నిదురపోతున్నారు. హాలులో దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. నాగభూషణం కూర్చుని తుపాకీని శుభ్రంగా తుడుస్తున్నాడు తాపీగా ! తలవంచుకుని.

చంద్రానికి ఆశ్చర్యం వేసింది. "అరె ! మీరెప్పుడు వచ్చారు ? రాంసింగ్ ఏడి ?" ఎదురుగా కూర్చుంటూ అడిగాడు. "వచ్చారా ? వస్తారని నాకు తెలుసనుకో. అతన్ని పనిమీద పంపించానులే. రాత్రిలోగా మనం మాటలు పూర్తి చేసుకోవచ్చును. తార ఏదీ ? జీపులోనే ఉందా ? గుడ్ ! నీ ఓవర్‌కోటు ఇదిగో. తీసుకుని అల్లా కూర్చో. చంద్రం !" నాగభూషణం కళ్ళు ఎర్రగా జ్యోతులలా మెరుస్తున్నాయి. "మనమిలా వచ్చామంటే అడ్డదారిని. ఎందుకో వచ్చేదామనిపించింది. అంతే." "మేము వెళ్తాము. ఇప్పుడు నీ మనస్సు సరిగా లేదు. తరవాత మాట్లాడుకోవచ్చును." చంద్రం లేవబోయాడు. "కాదు కాదు. నేను సరిగానే ఉన్నాను. మనం మాట్లాడుకోవటానికి ఇదే మంచి సమయం. తారను గురించనుకుంటున్నావా ? పిచ్చివాడా ! ఆ సంగతి నేను ఎప్పుడో తేల్చేశాను. ఆ విషయంలో నా నుంచి నీకు ఏ బాధా ఉండదు. మనం మనుష్యుల్ని కట్టేయగలం కాని మారే మనసుల్ని బంధించ గలమా ?" చంద్రం మనస్సు ఆశ్చర్యంతో నిండి పోయింది. అతను ఇంత తేలిగ్గా వదులుతాడనుకోలేదు. "తార విషయం నువ్వు తెలిసే మాట్లాడుతున్నావా ? నాగభూషణం?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు చంద్రం "పిచ్చివాడా ! నాకు అన్నీ తెలుసు ! తాడును తెగేదాకా లాగే స్వభావం గాదు నాది. నేను తార గురించి బాధ పడటంలేదు. ఇప్పుడు నీతో కావలసిన పని నాకు ఒకటుంది. అది అయితే ఇక మీ మార్గం నిష్కంటకమే ననుకోవచ్చును."

"నాతో కావల్సిన పనా ?" ఆశ్చర్యం ప్రకటించాడు చంద్రం. "తిన్నగా అసలు విషయమే మాట్లాడుదాము. అవును. నీతోనే కావాలి. ప్రస్తుతం నా సంగతి నీకు తెలుసు. ఆర్థికంగా బాగా చితికి పోయాను. కంట్రాక్టుల్లో బాగా నష్టపోయాను. ఇప్పుడు నువ్వు చేయూత నిస్తేనే గాని నిల్ద్రొక్కు కొనలేదు. లేకపోతే నా పని బజారున పడటమే అవుతుంది. ముఖ్యులయిన ఇద్దరు మార్వాడీ అప్పుల వాళ్ళు 'డిక్రీ' తెచ్చారు, నా మీద రెండు రోజుల క్రితం. ఇప్పుడు ఒక లక్ష రూపాయలకి నువ్వు సాయం చేశావా ? నేను ఒడ్డున పడతాను. ఇవాళ మనం ఇక్కడ కలవటంలో ముఖ్యోద్దేశం ఇదే"

"లక్ష రూపాయలా ? నేనా ? ఎక్కణ్ణించి తెచ్చి ఇవ్వగలను ? ఎట్లా ?" చంద్రం భయంతో వణికి పోతున్నాడు.

"ఎట్లాగంటావా ? అది నేను చెబుతాను. నువ్వు కష్టపడక్కర్లేదు, పిచ్చివాడా ? అంత భయపడుతావు దేనికి ? చాలా సులభమయిన విషయమిది."

పసిపిల్లవాడు: అమ్మా, భూమి మీదకి దేవతలు ఎప్పుడయినా వస్తారా? వస్తే, తిరిగి ఎగిరి పోతారా ?

తల్లి: వచ్చి, ఎగిరిపోతుంటారు బాబూ! ఎందుకలా అడిగావ్!

పిల్లవాడు: మరేమో, నిన్న నాన్నగారు మన ఇంట్లో పని మనిషితో "నువ్వు దేవత"వి అంటున్నారు...

తల్లి: ఓహో! అలాగా!... ఆ పనిమనిషి, త్వరలోనే ఎగిరి పోతుందిలే.

శంకర్రావు (విశాఖపట్నం)

నాగభూషణం వంగి బాగ్‌లోంచి కొన్ని కాగితాల బయటికి తీశాడు.

"ప్రస్తుతం ఈ అడివంతా నీ అధికారం క్రింద ఉంది. వచ్చి తనిఖీ చేసి నిన్ను ప్రశ్నించే వాళ్ళు లేరు. ఇరవై వేల టన్నుల కలప కొట్టి లాట్లు కంటించిన పనికి సంబంధించిన అగ్రిమెంట్లుకి సంబంధించిన కాగితాలు ఇవి. వీటి మీద నీ సంతకం పడిందా ? ఓ వారం రోజులలో బిల్లు చేయించుకుని ఈ గండం నుంచి బయట పడతాను."

"టెండర్లు పిలవలేదు. అసలు పని జరగందే. పైగా ఆ కలప వేలం వేయటం ఇదంతా ఎలా సరిపెట్టడం ?నాకంతా అయోమయంగా ఉంది అదీగాక ఈ మధ్యన సి. ఐ. డి..... ! ?!" అన్నాడు చంద్రం నిబ్బరంగా.

"పిచ్చి వేషాలు వేయకు చంద్రం. ఇదిగో ఇది చూశావుగా ఎలా మెరుస్తుందో ? నిండు ప్రాణాల్ని నిముషాల్లో తీసేయగలను... నువ్వు ఇటువంటివి ఇదివరకు ఎన్నోసార్లు సరిపెట్టావు. ఆ సంగతి నీకు తెలుసు. ఆ కలప 'లాట్ల'న్నీ మొన్నటి వరదల్లో కొట్టుకు పోయాయని రిపోర్టు పంపటం నీ కంత కష్టమయిన పని కాదని నాకు తెలుసు."

"కాని...." చంద్రం మాట్లాడ బోయాడు.

"ఇక నేను నీ నుంచి ఏమీ విన దలుచుకోలేదు. నా సంగతి నీకు తెలుసుగా. చె ప్పతే మొండి వాడిని. తొందరగా పనికానీ. అవతల తార నీ కోసం ఎదురు చూస్తోంది."

"నేనూ అతిగా నిన్ను విసిగించ దలుచుకోలేదు. కాని ఒక్కసారి ఈ కాగితం చూడు. తరవాత ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తాను." చంద్రం జేబులోంచి వెతికి కాగితం ఒకటి బయటికి తీసి నాగభూషణానికిచ్చాడు.

అది చదువుతున్నంతసేపూ నాగభూషణం ముఖంలో రంగులు మారాయి. అతని మొహం వికృతంగా మారటం మొదలెట్టింది. ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలు భారంగా వస్తున్నాయి.

"ఎప్పుడు వచ్చారు మీరు ?" పలకరించింది అప్పుడే వచ్చిన తార. ఆమె వచ్చిన సంగతి ఎవరూ గమనించలేదు. ఈ గొడవలో పడి. "ఇంతకీ నువ్వు చెప్ప దల్చుకున్నది నీ సంతకానికి ఇప్పుడు విలువ లేదని అన్నమాట. అయితే.... నువ్వు ఇప్పుడు సస్పెన్షన్‌లో ఉన్నవా? సుందరసింగ్ కంట్రాక్టు కేసులో!! అయిపోయింది అంతా అయిపోయింది! అయితే ఇక మిగిలింది ఒక్కటే...." అని లేచి నాలుగడుగులు వెనక్కి నడిచాడు నాగభూషణం తుపాకీ పట్టుకుని నిశ్చలంగా.

చంద్రం వణికి పోతున్నాడు లేచి నిలబడి. మృత్యువు ఇంకెంతో దూరంలో లేదు తనకి.

"నిరాయుధుణ్ని చేసి చంపేయటం ధర్మం కాదు." ఏడుస్తూ అరిచింది తార. "ష్....ష్. అవతల నౌకరుగాళ్ళు వస్తారు. రెండు నిమిషాలే. నీ ఇష్ట దేవతని తలుచుకో చంద్రం ముందు నువ్వు నేను నీ వెనక్కాలే వస్తున్నాను. భయపడకు." గర్జించాడు నాగభూషణం. బయట ఆకాశంలో చంద్రుణ్ణి మేఘాలు కప్పాయి. వెన్నెల మసకగా తెల్లబోయింది.

తుపాకీ ఎత్తి గురిచూసిన నాగభూషణానికి చంద్రాన్ని అడ్డంగా ఆనుకుని నిలబడి తీక్షణంగా చూస్తూ మరణానికి సిద్ధంగా ఉన్న తార కనిపించింది. ఒక నిమిషం అలానే నిలబడి తుపాకీ దించి వేశాడు. విసురుగా, జుగుప్సగా నాగభూషణం. "ఛీ! పొండి అవతలకి" అన్న గర్జన విని ద్వారం వేపు పరుగులు పెట్టాడు చంద్రం తారతో అదే చాలన్నట్టు. ద్వారం దాటుతూండగా ప్రేలుడు విని ఇద్దరూ ఉలిక్కిపడి వణికి పోయారు. అప్పుడే ఎదురుగా వస్తున్న రాంసింగ్ "క్యాసాబ్" అంటూ లోపల ప్రవేశించాడు.

నాగభూషణం క్రింద పడి ఉన్నాడు. అతని నుదుటి నుంచి నెత్తురు ధారగా ప్రవహిస్తోంది. "సాబ్ ! సాబ్ !" అని పలకరించిన రాంసింగ్ సమాధానం చెప్పటానికి నాగభూషణం లేడు. జంతా, కనకాలు రెండూ పోగొట్టుకున్న నాగభూషణం ప్రాణాలు కూడా కావాలని వదిలేశాడు. ★